

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobkyně: **J. M.**
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Emilem Fleglem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 3. 10. 2022, č. j. 096169/2022/KUSK/Hro,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Votice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 29. 6. 2022, č. j. 28380/2022/SD-JH, sp. zn. 7177/2022/SD-JH (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou z úmyslného spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měla dopustit tím, že (zkráceně) dne 27. 1. 2022, v době od 21:28 do 21:30 hod

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

řídila motorové vozidlo tov. zn.: Peugeot 508, reg. zn.: X, přičemž po zastavení vozidla Policií České republiky a výzvě, aby se podrobila dechové zkoušce na zjištění ovlivnění alkoholem, tuto odmítla a přes řádné poučení odmítla i výzvu, aby se podrobila odbornému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, čímž porušila § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, za což jí byla dle § 125c odst. 5 písm. a) a odst. 6 písm. a) téhož zákona uložena pokuta 25 000 Kč, zákaz řízení motorových vozidel všech skupin na dobu jednoho roku a stanovena povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobkyně v žalobě uplatnila dva žalobní body. V prvním namítá, že neodmítla podrobit se dechové zkoušce, ale policistu žádala o nasazení respirátoru z důvodu obavy o svoje i synovo zdraví (oba trpí chronickým onemocněním astma bronchiale, žalobkyně prochází onkologickou léčbou), neboť v předmětné době bylo nařízeno nošení respirátorů z důvodu pandemie onemocnění covid 19. Policisté její žádosti nevyhověli, roušky si nenasadili, což zdůvodnili tím, že takovou povinnost nemají. Odešli s doklady žalobkyně ke služebnímu vozidlu, zpět se vrátili s již nasazenými rouškami. Za této situace byla žalobkyně ochotna podrobit se orientační dechové zkoušce, avšak tu policisté již odmítli provést s odůvodněním, že jedou k jinému případu a proto již nemají čas. Žalobkyně nesouhlasí s tvrzením obsaženým k tomu v prvostupňovém rozhodnutí, v němž se uvádí, že *„Správní orgán k danému uvádí, že v době přestupku se nejednalo o vrchol pandemie, školy zavřené nebyly, povinnost nosit respirátory venku nebyla. Obviněná jako řidička musela počítat s tím, že ke kontrole může dojít a nemůže požadovat po policistech něco, co není nařízeno. To, že se obviněná obávala o svůj život, není důvod, aby odmítla dechovou zkoušku a pokud tak učinila, byla srozuměna s tím, co bude následovat.“* Žalovaný se s odvolací námitkou, že žalobkyně byla poté, co si policisté nasadili roušky, ochotna se dechové zkoušce podrobit, nevypořádal, proto je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Povinnost fyzických osob nosit v dané době na veřejnosti ochranu dýchacích cest (respirátory) plyne z (v době spáchání přestupku dne 27. 1. 2022) platného Mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 15757/2020-61/MIN/KAN ze dne 27. 10. 2021 (dále jen „mimořádné opatření“).
3. V druhém žalobním bodě žalobkyně namítá, že k odbornému lékařskému vyšetření nebyla řádně, zákonně, srozumitelně a jednoznačně vyzvána, což potvrdil zasahující policista ve svědecké výpovědi, a plyne to i z přepisu kamerového záznamu, z něhož je zjevné, že zmatečná sdělení policistů nesplňují požadavek na zákonnou výzvu k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření. Žalobkyně byla pouze obecně, neformálně a zmatečně dotázána policistou, zda „chce jet na krev“. Věta obsahující výzvu pak byla formulována jako otázka: „Já Vás ze zákona vyzývám, pojedete s náma na krev?“ Žalobkyně tedy vůbec nebyla vyzvána k lékařskému vyšetření, když ze strany policisty byla vyzývána toliko k „jízdě na krev“. Zákonná výzva navíc nemůže být kladena formou otázky, kdy je v dotyčné osobě vyvoláván dojem, že je dotazována pouze na svůj názor a je na její libovůli a svobodném rozhodnutí, jak bude dále postupovat. Ve zjevném rozporu s realitou je konstatování žalovaného v napadeném rozhodnutí, že *„kontrola obviněné proběhla naprosto standartně a v souladu s platnými právními předpisy a veškeré námitky obviněné tak nejsou důvodné“*. Závěrem žalobkyně ocitovala § 125c odst. 1 písm. d) a § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu a shrnula, že obě napadená rozhodnutí jsou nezákonná a jako taková mají být zrušena.
4. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí, neboť z oznámení přestupku vyplývá, že žalobkyně k výzvě, aby se podrobila orientační dechové zkoušce a následně

odbornému lékařskému vyšetření, vlastnoručně uvedla a podepsala „Odmítla jsem...“. Zdůraznil, že zákon o silničním provozu žádné liberační důvody pro odmítnutí (např. nenasazení roušky ze strany policistů) nepřipouští, vyjma ohrožení života a zdraví provedením orientační dechové zkoušky nebo odborného lékařského vyšetření, což žalobkyně neprokázala. Podle žalovaného není orientační dechová zkouška ani odborné lékařské vyšetření zdravotnickým úkonem, který by ohrožoval život či zdraví, a to ani v případě onkologického pacienta, který se při onkologické léčbě podrobuje mnohem náročnějším vyšetřením. Žalovaný dále konstatoval, že forma a rozsah výzvy není žádným právním předpisem formalizována. Podle žalovaného stačí pouze srozumitelná výzva oprávněné osoby, aby byla výzva považována za zákonnou. Kamerový záznam i výslech policistů v přestupkovém řízení prokázal výzvu k podrobení se orientačnímu i odbornému vyšetření. Žalovaný odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 10 As 24/2022-51, bod [14] *Dále stěžovatel namítá, že výzva učiněná policisty nebyla kvalifikovaná a v souladu se zákonem. Formou výzvy podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona o silničním provozu se správní soudy již také zabývaly. Podle krajského soudu byla výzva v daném případě opakovaná a prokázaná. Stěžovatel navíc její opakování osvědčil doloženou zvukovou nahrávkou ze svého mobilního telefonu. Strážník není povinen zahájit výzvu slovy „jménem zákona“; stěžovatel byl poučen dostatečně. Výzva podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona o silničním provozu by měla být činěna pouze v případech, kdy je důvodné podezření, že alkohol či jinou návykovou látku před řízením motorového vozidla řidič požil (rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2010, čj. 5 As 24/2009–65, č. 2063/2010 Sb. NSS, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 10. 5. 2016, čj. 2 As 146/2015–45, č. 3441/2016 Sb. NSS). Úřední výzva je charakteristická svou neformálností a fakticitou. Bývá vyslovena nebo projevena při výkonu pravomoci úřední osoby a musí k ní dojít v souvislosti s tímto výkonem (rozsudek NSS ze dne 20. 7. 2017, čj. 1 As 114/2017–26). NSS nemá výhrady k posouzení této otázky krajským soudem (důraz byl přidán žalovaným). Žalovaný dále připomněl obsah vyřízení podnětu žalobkyně na přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 19. 12. 202, v němž nadřízený správní orgán konstatoval, že „Z videozáznamu je zřejmé, že paní Mrázková byla vyzvána, jak k podrobení se dechové zkoušce, tak k odbornému lékařskému vyšetření, přičemž obě odmítla. Orgán přezkumu doplňuje, že je k předmětu řízení irelevantní, jakým způsobem postupovala ve vztahu k nasazení ochrany dýchacích cest jiná jednotka Policie ČR v případě jiného účastníka řízení“. Žalovaný uzavřel, že výzva byla žalobkyni sdělena srozumitelně a v souladu s výkonem pravomoci zasahujících policistů.*

Skutková zjištění ze správního spisu

5. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 4. 2. 2022 obdržel správní orgán I. stupně od Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Benešov (dále jen „policejní orgán“) oznámení přestupku ze dne 3. 2. 2022, z něhož se podává, že žalobkyně je podezřelá ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Přílohou oznámení je „Potvrzení o zadržení řidičského průkazu“ žalobkyně a „Oznámení (předání) přestupku (věci) řízení vozidla pod vlivem alkoholu“ ze dne 27. 1. 2022, v němž je zaznamenáno, že žalobkyně se coby řidička kontrolovaného vozidla odmítla podrobit orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněna alkoholem, s poznámkou, že toto oznámení žalobkyně odmítla (na první straně) podepsat a s podepsaným nečitelným vyjádřením žalobkyně k věci na druhé straně. V „Úředním záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy“ sepsaném rovněž dne 27. 1. 2022 je zachyceno, že žalobkyně v odpovědi na dotaz policejní hlídky, zda požila alkoholický nápoj nebo jinou

návykovou látku, odpověděla záporně, chovala se odmítavě a arogantně, byla v podrážděné náladě a z jejího dechu byl cítit alkohol.

6. Příkazem ze dne 23. 2. 2022, který žalobkyně osobně převzala dne 25. 2. 2022, byla žalobkyně uznána vinnou z předmětného přestupku a uložen jí trest pokuty a zákazu řízení všech motorových vozidel. Proti příkazu podala žalobkyně včasný odpor, jímž byl příkaz automaticky zrušen, a o přestupku bylo vedeno řízení před správním orgánem I. stupně. Správní orgán I. stupně pokračoval v řízení prvním předvoláním žalobkyně k ústnímu jednání, k němuž přizval jako svědky zasahující policisty. Žalobkyně se z jednání omluvila předložením rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti. Správní orgán proto stanovil další termín jednání, které se uskutečnilo dne 27. 5. 2022 za přítomnosti zmocněnce žalobkyně. Zasahující policisté pprap. J. K. a prap. K. P. jako svědci, jejichž výslechu byl zmocněnec žalobkyně přítomen, shodně vypověděli, že z dechu žalobkyně cítili alkohol, druhý svědek k dotazu zmocněnce uvedl, že neměli povinnost mít nasazené roušky. V průběh jednání bylo provedeno dokazování jednotlivými listinami obsaženými ve správním spise a kamerovým a zvukovým záznamem pořízeným při kontrole. Zmocněnec žalobkyně se k věci vyjadřoval obsáhlými podáními jak před, tak po ústním jednání.
7. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání shora uvedeného přestupku. Proti tomuto rozhodnutí podala prostřednictvím zmocněnce odvolání opětovně značně obsáhlé, které ještě doplnila, s řadou citací a odkazů na judikaturu, v němž zejména zdůrazňovala absenci řádné a jednoznačné policejní výzvy k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření, poukazovala na nedostatky ve skutkových zjištěních a na procesní vady, jichž se měl správní orgán I. stupně dopustit. Zde soud poznamenává, že žalobkyně vyjma námitky o nedostatečné výzvě žádné další odvolací námitky v žalobě nezopakovala.
8. O odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V jeho odůvodnění k vzneseným odvolacím námitkám uvedl, že v průběhu řízení bylo na základě shromážděných podkladů, včetně kamerového záznamu prokázáno, že se žalobkyně přestupku, z něhož byla obviněna, dopustila. Kamerový záznam byl zmocněnci žalobkyně poskytnut, seznámil se s ním, což plyne z toho, že v písemných podáních konstatoval jeho podrobný přepis. Žalovaný s odkazem na § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu uvedl, že žalobkyně byla povinna se na výzvu police podrobit orientační dechové zkoušce a při jejím odmítnutí odbornému lékařskému vyšetření. Žalovaný dále uvedl, že zákon o silničním provozu přesné znění výzvy nestanoví a nečiní tak ani § 21 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Následně žalovaný uzavřel, že ze spisové dokumentace vyplývá, že žalobkyně byla policií dostatečně srozumitelně vyzvána jak k orientační dechové zkoušce, tak následně k odbornému lékařskému vyšetření s odběrem krve. Ze zvukového záznamu je zcela zjevné, že žalobkyně jasně pochopila, co po ní policie požaduje, když odvětila, že na krev nepůjde. Kontrola žalobkyně tak proběhla naprosto standardně a v souladu s právními předpisy. Veškeré námitky žalobkyně proto nejsou důvodné. Protiprávní jednání žalobkyně bylo nadevší pochybnost prokázáno, v řízení byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a proto je provádění dalšího dokazování nadbytečné. Žalobkyně nebyla na svých právech nikterak krácena.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
10. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud v souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán. Soud o žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. Soud má skutkový stav za dostatečně zjištěný a prokázaný obsahem správního spisu. Je tudíž nadbytečné znovu provádět žalovaným navržené důkazy (výsledky svědků a kamerový záznam).

Posouzení věci soudem

11. Jádrem sporu je v posuzované věci otázka, zda žalobkyně spáchala přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, kterého se měla dopustit jednáním popsaným shora (odmítnutím orientační dechové zkoušky i odborného lékařského vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu na přítomnost alkoholu v krvi), čímž porušila § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu.
12. Podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu *„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou“.*
13. Podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu *„Řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, příslušníka Vojenské policie, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu, zda není ovlivněn alkoholem.“*
14. K prvnímu žalobnímu bodu soud odkazuje na obsah správního spisu zejména na úřední záznamy v něm založené, jež tvoří podklady pro rozhodnutí správních orgánů, včetně kamerového a zvukového záznamu o kontrole. Z nich vyplývá, že žalobkyně byla při řízení motorového vozidla kontrolována hlídkou Policie ČR a že odmítla podrobit se orientační dechové zkoušce na přítomnost alkoholu v krvi. Podle žalobního tvrzení měla být důvodem odmítnutí orientační dechové zkoušky obava žalobkyně o svoje a synovo zdraví, neboť policisté neměli při kontrole nasazeny roušky, třebaže jim podle žalobkyně tuto povinnost ukládalo mimořádné opatření ze dne 27. 10. 2021. Žalobkyně rovněž tvrdí, že poté, co si policisté roušky nasadili, byla ochotna se orientační dechové zkoušce podrobit.
15. Soud předně uvádí, že žalobkyně touto námitkou nebrojí proti skutkovým zjištěním učiněným v rámci přestupkového řízení, zpochybňuje však právní závěr přijatý správními orgány, že bezdůvodně odmítla podrobit se orientační dechové zkoušce. K tomu soud uvádí, že oproti žalobkyni s právním závěrem vysloveným správními orgány souhlasí. Z mimořádného opatření ze dne 27. 10. 2021, na které jako jediné žalobkyně odkazuje, jehož znění soud ověřil z veřejně dostupného Automatického systému právních informací (ASPI), povinnost nošení roušek na veřejnosti neplyne. Předmětné mimořádné opatření totiž zakazovalo pohyb a pobyt bez ochranných prostředků dýchacích cest pouze ve vnitřních prostorách staveb [bod 1a)] a v prostředcích veřejné dopravy [bod 1c)]. Za situace, kdy kontrola žalobkyně proběhla na komunikaci (silnici), tedy zjevně

mimo vnitřní prostor, není pochyb o tom, že zasahující policisté nemuseli být v době kontroly vybaveni ochrannými prostředky dýchacích cest. Za daných okolností tak byla žalobkyně povinna se na výzvu policistů orientační dechové zkoušce podrobit. Soud se proto již blíže nezabýval obhajobou žalobkyně, že se hodlala orientační dechové zkoušce podrobit v okamžiku, kdy si policisté roušky nasadili, ani tím, že ochotu žalobkyně zmařili sami policisté, ani důvodem, pro který tak učinili (nutnost odjet k jinému případu). Námitka žalobkyně stran povinnosti policistů chránit si dýchací cesty je proto zcela nedůvodná a bez jakéhokoli vlivu na přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

16. Nadto ze zvukového a kamerového záznamu, který tvoří součást správního spisu, s jehož obsahem se soud při přezkumu napadeného rozhodnutí seznámil (a je znám i žalobkyni, která ve správním řízení prostřednictvím svého zmocněnce poskytla jeho přepis, a učinila tak i v žalobě), je zjevné, že žalobkyně jako prvotní důvod odmítnutí podrobit se orientační dechové zkoušce uvedla, že měla být krátce před touto silniční kontrolou kontrolována jinou hlídkou policie, při které byla rovněž vyzvána k orientační dechové zkoušce. Teprve následně uvedla, že policisté mají mít nasazeny roušky a že podstupuje onkologickou léčbu. Jak ale bylo vysvětleno shora, šlo ve vztahu k požadavku žalobkyně na ochranu obličejů policistů rouškami o požadavek zcela lichý. Navíc představuje orientační dechová zkouška provedení jednoduchého testu přítomnosti alkoholu nebo jiné návykové látky standardizovaným testovacím přístrojem, bez jakéhokoli zásahu do tělesné integrity, a pouhým jejím uskutečněním nedochází ani k ohrožení zdraví.
17. Soud pak nepřehlédl, že žalobkyně měla po celou dobu silniční kontroly nasazenu roušku, čímž se sama, nad rámec povinnosti plynoucí z mimořádného opatření, jež ukládalo nošení ochrany dýchacích cest pouze ve vnitřních prostorách budov, z vlastního rozhodnutí chránila před případnou nákazou. V důsledku výslovného odmítnutí podrobit se orientační dechové zkoušce a ponechání si roušky po celou dobu kontroly za současné neexistence povinnosti policistů být v dané době při výkonu kontrolní činnosti vybaveni ochrannými prostředky dýchacích cest, nemohlo být zdraví žalobkyně nikterak ohroženo. Soud se však nemůže ubránit dojmu, že pravým důvodem, pro který si žalobkyně nasadila roušku, byla obava z toho, aby z jejího dechu nebyl cítit alkohol, neboť zasahující policisté, slyšení v řízení před správním orgánem I. stupně jako svědci, shodně vypověděli, že alkohol z dechu žalobkyně cítili. Ostatně, toto tvrzení příslušníků policie žalobkyně v žalobě vůbec nezpochybňuje. Vzhledem k tomu, že námitku žalobkyně o porušení mimořádného opatření ze strany zasahujících policistů neshledal soud důvodnou, je zcela irrelevantní další námitka žalobkyně, že v důsledku toho, že si policisté nenasadili ochranné roušky, mohlo dojít k ohrožení i zdraví jejího syna. Nadto, syn žalobkyně není na kamerovém záznamu vůbec zachycen (oproti z vozidla vystoupivšího dospělého muže), z čehož plyne, že do žádného kontaktu se zasahujícími policisty ani přijít nemohl. Vzhledem k tomu, že policisté nemuseli mít nasazeny roušky, nezabýval se soud blíže tvrzením žalobkyně o případném druhotném ohrožení synova zdraví žalobkyní samou, jež s členy policejní hlídky do kontaktu přišla.
18. K druhému žalobnímu bodu soud uvádí, že rozšířený senát NSS již v usnesení ze dne 10. 5. 2016, čj. 2 As 146/2015-45, vyslovil, že: „Odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu, resp. jiné návykové látky, je povinna se na výzvu dle § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že řídila motorové vozidlo pod jejich vlivem, jestliže odmítla orientační vyšetření (§ 16 odst. 2 a 3 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky,

alkoholem a jinými návykovými látkami).“ Soud dále připomíná znění § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu zakotvující zvláštní skutkovou podstatu postihující řidiče nikoli za řízení vozidla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, nýbrž za samotné bezdůvodné odmítnutí vyšetření, zda nebyl pod vlivem těchto látek.

19. Soud nezpochybňuje, že nutným předpokladem vzniku povinnosti řidiče podrobit se lékařskému vyšetření na přítomnost alkoholu nebo jiné návykové látky je řádná výzva policie adresovaná řidiči kontrolovaného vozidla k podstoupení tohoto vyšetření. Nemůže však přisvědčit žalobkyni, že v projednávané věci taková výzva nezazněla. Z obrazového a zvukového záznamu zásahu vůči žalobkyni jednoznačně vyplývá (a žalobkyně to ani nezpochybňuje), že se policista žalobkyně poté, co odmítla orientační dechovou zkoušku, dotázal, zda půjde na krev. Vzhledem k tomu, že je odborné lékařské vyšetření běžně prováděno odběrem krve vyšetřovaného, nemůže být žádných pochyb o tom, že žalobkyně byla vyzvána právě k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření. Ostatně, žalobkyně coby držitelka řidičského oprávnění si nutně musela být vědoma toho, co výzva dotazující se, zda půjde na krev, znamená, zvláště za situace, kdy taková výzva není žádným právním předpisem formalizována, tudíž není na překážku ani to, že byla učiněna formou otázky. Zde soud shodně s žalovaným odkazuje na usnesení NSS ze dne 8. 6. 2022, čj. 10 As 24/2022-51, v němž konstatoval, že *úřední výzva podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona o silničním provozu je charakteristická svou neformálností a fakticitou*. Soud proto uzavírá, že žalobkyně byla k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření (i přes určitou formulační neobratnost) vyzvána řádně.
20. Odvrátit již vzniklou povinnost podrobit se odbornému lékařskému vyšetření mohla žalobkyně skutečně dosáhnout tvrzením o ohrožení jejího zdraví. Nicméně, je skutečností, že odběr krve je prováděn v rámci lékařského vyšetření, tj. kvalifikovanou osobou, která je na základě informací poskytnutých vyšetřovaným schopna posoudit otázku zdravotního rizika plynoucího z vyšetření. Žalobkyně však svým odmítnutím lékařského vyšetření zcela vyloučila možnost takového posouzení kvalifikovanou osobou. Navíc je třeba připomenout, že vedle odběru krve existuje alternativa v podobě odběru moči. Odmítla-li žalobkyně nejenom orientační dechovou zkoušku, ale i odborné lékařské vyšetření, k nimž byla řádně vyzvána, činila tak s vědomím důsledků, které pro ni z tohoto odmítnutí vyplývají.
21. V posledku soud ohledně namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí dodává, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného i z rozhodnutí správního orgánu I. stupně bez jakýchkoli pochybností vyplývá, v čem mělo spočívat přestupkové jednání žalobkyně. Na její námitky bylo přiměřeným způsobem reagováno, třebaže se tak stalo způsobem pro žalobkyni neuspokojivým. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného nelze dovozovat pouze na základě toho, že nevyhověl odvolání žalobkyně a potvrdil závěry správního orgánu I. stupně. Nadto je ze soudem shora přijatého právního závěru (viz bod 15.) zjevné, že v době kontroly nebyla povinnost nosit venku ochranu dýchacích cest uložena. Soud pak dále připomíná, že nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů se rozumí zejména opomenutí skutečnosti významné pro posouzení věci či nevypořádání nosné odvolací námitky. To však neznamená, že by odvolací správní orgán byl povinen ke každé námitce podrobně odůvodnit své stanovisko a vypořádat každý dílčí argument účastníka řízení. Postačí, pokud odvolací správní orgán prezentuje v odůvodnění právní názor odlišný od účastníka řízení, pakliže zdůvodnění tohoto názoru poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy –

minimálně *implicite* – vypořádá (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014 - 78, odst. 23).

22. Současně podle judikatury platí, že při soudním přezkumu napadeného rozhodnutí tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů řízení jeden celek, navzájem se argumentačně doplňují, takže nepřezkoumatelnost jednoho lze kompenzovat druhým, a to v obou směrech (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008 – 73, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013 – 25). V projednávané věci správní orgán I. stupně na straně 4 odůvodnění svého rozhodnutí výslovně uvedl, že v době kontroly povinnost nosit venku roušky nebyla. S tímto závěrem se žalovaný tím, že napadené rozhodnutí potvrdil, zcela ztotožnil a námitku žalobkyně *implicite* vypořádal. Soud tedy shledal rozhodnutí žalovaného plně přezkoumatelným.

Závěr a náklady řízení

1. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
2. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti mu nevznikly. Soud proto náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. března 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v.r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

